

SRÁŽKA S BLBCEM

„Ja som slobodník Horník,“ predstavuje se. „Nebojte sa, chlapci, čítať ani písať neviem, ale vojnu vám zrobím, to sa môžete spoľahnúť.“

„O tom nepochybujeme,“ ozvalo se za mnou. Grinda v koutku svobodníkových úst se prodloužila o další tři nebo čtyři milimetry.

„Tak to vidíš, kamaráde,“ šeptá mi jeden z vedle stojících vojnů, jehož jméno ještě neznám. „Člověk by se štěstím rozplakal, když může vidět na vlastní oči takového vola.“

„Čo ste to hovorel?“ vyštěkl svobodník a obrátil se uhry čelem k vojínovi.

„Nic, já jen, že je mi velkou ctí potkat tak vzácného člověka.“

Na svobodníkově tváři se objevil přirozený výraz pitomce: „Ako ste to mysleli?“

„Tak, ako to povedal. Že ste veľmi vzácnym človekom,“ snažím se vojína zachránit.

„A vy ste kto?“ zašklebily se na mne uhry.

„Vojak ako vy.“

Grinda se konečně utrhla a spadla debilovi na klopou blůzy.

„Ale ja som slobodník, čo ste slepý?“ ukazuje na jeden ze svých nárameníků. V levém koutku úst se tvoří grinda číslo dvě. Mám chuť tomu

uslintanému imbecilovi odpovědět, že já zase desátník, což je o jednu hodnost více, ale ovládl jsem se: „Veď vám vravím, že som vojak ako vy.“

„Ale ja som slobodník!“ vzteká se ten „uher“ podruhé a hlas mu přeskakuje do fistule. Myslím, že už nemá cenu hňupa dále provokovat.

„To si spolu ešte vybavíme!“ syčí. Je zřejmé, že si to vybaví po svém a se všemi, jak to tak vypadá. Grinda číslo dvě upadla...

Do dveří strká hlavu další voják základní služby. Má hodnost desátníka: „Svobodník Horník, k veliteli čtyry!“

Imbecil odklusal. Pro tuto chvíli jsme vysvobozeni. Ale ne na dlouho. Ukazuje se, že svobodník Horník neboli „uher“ to s tím „čítáním a písaním“ myslel vážně.

„Tak já nevím, proč má na vojně blbec navrch,“ stěžuje si vojín, který se mi představil jako Josef. V civilu je učitelem matematiky.

„To je boží zákon, Jožko, protože jenom na vojně si může blbec léčit vlastní méněcennost. Pamatuj si, že čím větší je nula, tím je na vojně větším mezulánem.“

„Souhlasím, ale v podstatě je zase jenom absolutní nula. Už ses s něčím takovým někdy setkal?“

„Právě s takovým možná ne,“ pátrám v paměti, „ale už jsem jich pár viděl. Navzájem se od sebe moc neliší. Hodnost nerozhoduje.“